Rohatecká obec

24. ročník

číslo 3/2020

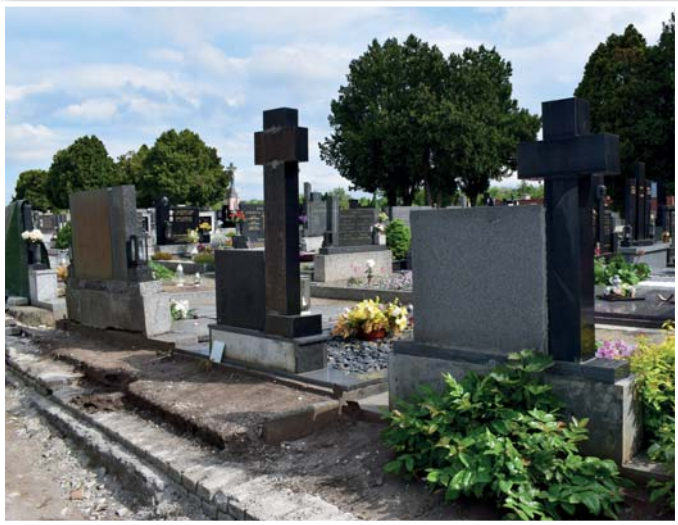
www.rohatec.cz

Oprava hřbitovní zdi pokračuje

Obsah

Oprava hřbitovní zdi 2

ÚVODNÍK 3

OBECNÍ ZPRÁVY 4
- Návrh kulturního domu bere stříbro a bronz 4
- Informace z jednání rady a zastupitelstva 4
- Matrika 4
- Proč má mít štěrk přednost před pitnou vodou? Kauza pokračuje… 5
- Nejstarší Rohatčan - vzpomínka na pana Krejčího 5
- Těšíte se taky na novou knihu? 6
- Kalendárium 6
- Některé věci vyřešit nelze 7
- Pokrok 7

ŠKOLSTVÍ 8
- Smutná školka bez dětí 8
- Ze školní jídelny 9
- Koronaprázdniny 9
- Krize koronavirová 9
- Pracujeme ve SketchUpu! 10
- Rouška 11

KULTURA 11
- Otisky jeho rukou znají slavné katedrály 11
- Výzva 12
- Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora 12
- Deset otázek pro deset osobností 13

SPOLKY 16
- Příměstské tábory plné her a zábavy 16
- Myslivecké okénko 16
- Úspěšný květen v Kynologickém klubu 17

FARNÍ OKÉNKO 18
- Myšlenky před prázdninami 18
- Zprávičky 18
- Hovory s Bohem pro děti 18

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ 18
- Ze života čápů 18
- Tornádo v Rohatci 19
- Pandemie 19
- Na vycházce do přírody 20

SPORT 21
- Přípravné zápasy mužů 21

INZERCE 22

Komunitní centrum 28

ÚVODNÍK

Když dnes řeknete, jsme plni energie a jsme pozitivní, může to znít v tento čas divně. Změny, které okolo nás a v nás probíhají, se dotkly každého. Někoho docela existenčně a lidé museli řešit co dělat. Vidět hudební virtuózy u pokladen v Lidlu nebo herce pracovat v lese asi není běžná záležitost. Když se lidi spolehnou sami na sebe, funguje to vždy, na rozdíl třeba od státu. Jedna kamarádka dostala od státu pomoc, druhý kamarád na ni stále už skoro třetí měsíc čeká, a třetí kamarádka dostala od státu peníze za březen a v dubnu jí napsali, že už žádné nedostane a ty březnové musí vrátit.

Idea základního nebo-li nepodmíněného příjmu se opět v tento čas někomu připomněla. Dostávat od státu peníze, i když člověk nepracuje, má najednou v době ekonomické krize jasnější obrysy a tradiční ekonomové nemusejí shlížet seshora.

Hojně se začalo mluvit a psát o tom, jak nás čeká velká recese. Potěšil jsem se a zavětřil. Bohužel jen do té doby než jsem zjistil, že o ní mluví ekonomové a politici. Došlo mně, že to nebude žádná legrace. I výraz vyšli jsme z toho posilněni, má pravdivý základ. Hodně lidí v době karantény po celém světě přibralo. Jsme nepoučitelní, a to prosím vznikl život na naší planetě zhruba před čtyřmi miliardami let.

V naší Kateřinské jeskyni v Moravském krasu se nedávno potvrdilo stáří kresby, kterou svým fotoaparátem zaznamenal již Karel Absolon, na 7 000 let, a to je nádhera. Fotografií se taky zaznamenala poprvé v roce 1910 Halleyova kometa, která měla výročí svého průletu. Víte, že před třiceti lety byl u nás zrušen trest smrti? Doktor Jesenius před čtyřmi sty lety za podpory Rudolfa II provedl první pitvu v Čechách. Nevidíte žádnou analogii? Já ano. Dnes taky jako on pitváme (byť jen slovem) ponejprv svá břicha, žaludky a nezaostáváme ani za vylučovacími a pohlavními orgány.

Od roku 1966 ubylo v Česku přes 2 124 km2 půdy, což představuje celkově území mnohem větší než třeba celý Národní park Šumava. Ten má rozlohu 1 671 km2. Řeší se sucho a voda. Ministr životního prostředí, který má v médiích vždy slova jen pro krajinu a vodu, tak nehorázně nezasáhl proti těžbě štěrkopísku u Moravského Písku. Jednatel společnosti, která má těžit, je historicky spojený s Agrofertem a pan ministr přišel do politiky ze stejné firmy. Proto asi jeho ministerstvo dalo razítko pro těžbu a ne proti těžbě. Je potřeba si na to vzpomenout, když nám politici v televizi jedno hovoří a druhé konají. Proto se sešlo několik tisíc lidí v sobotu 13. června a demonstrovalo.

Předseda komunistů Filip řekl pro ruský armádní časopis, že je dobře, že se Rusové nestarají o hroby padlých československých legionářů. Tento soudruh před pár dny sdělil, že si svobodu slova nenechá vzít a že uvažuje jako Mahatmá Gándhí. Co k tomu dodat. Snad jen jak je důležité nemít Filipa.

Když ztrácíme historickou paměť nebo i tu normální, je potřebné si zachovat slušnost a pokoru. Před lidmi, sebou samými nebo řádem světa, který nás obklopuje a jehož jsme součástí. Jednou budeme všichni skládat své účty. Vždyť i ta příroda si s námi umí poradit. Zavíří celou planetou nebo na nás pustí vodu, oheň či sucho. Taky to vidíte, že?

Stanislav Zela, šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Návrh kulturního domu bere stříbro a bronz

Druhé a třetí místo získal návrh rekonstrukce našeho kulturního domu v celorepublikové soutěži dřevostaveb. Dílo, které pro obec zpracoval architekt Tomáš Havlíček ze studia Létajících inženýrů, oslovilo tedy jak odbornou porotu, tak i hlasování veřejnosti napříč internetem. Uspět v obou kategoriích je nezvyklé a signalizuje, že jsme se v zastupitelstvu vydali správnou cestou. Mnoho z vás, kteří již o návrhu četli v Rohatecké obci nebo na internetu se již ptá, kdy to bude hotové. Postup by měl být ten, že proběhne výběrové řízení na zpracovatele projektové dokumentace. Zpracování tak náročného objektu zabere pravděpodobně 1,5 roku. Teprve potom bude stát obec a zastupitelstvo před rozhodnutím, na které roky tuto stavbu naplánovat. Můžeme tedy zodpovědně říci, že někdy v roce 2022 budeme rozhodovat, kdy začít stavět a jak celou akci financovat. Svět a situace se však může změnit velmi rychle. Kdo by si loni pomyslel, že letos na jaře budeme řešit nějakou epidemii. Nebudeme tedy nyní nic slibovat, když nemáme ještě stavební povolení. Teď se bude pracovat teprve na projektové dokumentaci. Náš kulturní dům si však rekonstrukci rozhodně zaslouží. Jeho využití je opravdu velké. Hezké dny.

Jara Adamec, starosta

Informace z jednání rady a zastupitelstva leden – květen 2020

Výběrové řízení na dodavatele akce **„Wifi4EU“**

- vítěz VŘ - společnost NOEL, s.r.o., Na Pískách 3275/3, 696 01 Hodonín
  Wifi připojení bude k dispozici zdarma v obecních budovách a na některých veřejných místech, v současné době probíhá zkušební provoz.

Výběrové řízení „**Rohatec-oprava hřbitovní zdi – III. etapa**“

- vítěz VŘ – fa Lábadi, s.r.o., U Školky 722/2, 696 01 Rohatec

Výběrové řízení **„Oprava komunikace v ul. K Olšičkám“**

- vítěz VŘ – fa IS Hodonín, M.Benky 12, 695 01 Hodonín

Výběrové řízení „**Kompostéry“** Kompletní příprava projektu pro podání žádosti o poskytnutí dotace z programu OPŽP

- vítěz VŘ – fa Alumbrado, s.r.o., - Rašínova 103, 602 00 Brno
  Byla podána žádost o dotaci, pokud ji obdržíme, předáme zdarma 800 ks kompostérů do domácností a současně pořídíme větší štěpkovač.

Výběrové řízení **„Sdružené dodávky plynu pro objekty obce na období do 7/2021“**

- vítěz VŘ – MND, a.s., Úprkova 807/6, 69501 Hodonín, IČ: 28483006

Výběrové řízení **„Rozšíření kapacity MŠ“ (nadstavba)**

- vítěz VŘ – Stavební firma Plus s.r.o., Měšťanská 399/109,69601 Hodonín
  Stavba předána k realizaci, termín ukončení říjen 2020. Mateřská škola je v současné době přestěhována do budovy základní školy.

Výběrové řízení **„Výměna oken a dveří OÚ – II. etapa“**

- vítěz VŘ – Ševčík okna s.r.o. Hodonín, Bří. Čapků č. 3088
- Bylo schváleno podání žádosti o dotaci na novou Hasičskou zbrojnici
- Schváleno účinkování CM OLiNa na předhodové zábavě
- Kateřinská zábava - schválena produkce DH Liduška

Rada obce pravidelně projednává informace ze stavební a investiční komise.
Rada obce byla seznámena se záměrem „Lávka pro pěší a cyklisty přes řeku Moravu.“

A. Homolová, místostarostka

Matrika

Narozeni 4

Úmrtí Zdeněk Elšík, 94 let
JUDr. Spytihněv Krejčí, 99 let

Svatby v matričním obvodu Rohatec

Milan Skřápek & Jitka Suchánková

Juraj Hanečka & Nikola Křapová

Proč má mít štěrk přednost před pitnou vodou? Kauza pokračuje…

Záměr soukromé firmy, těžby štěrkopísků v Uherském Ostrohu, prošel od roku 2006 několika procesy posuzování. Problémem bylo, že těžební prostor je umístěn v těsné blízkosti strategického prameniště Bzenec-komplex pro 86 měst a obcí Jihomoravského kraje (okr. Hodonín, Břeclav) a dvě obce Zlínského kraje, a to je celkem více než 140 tisíc obyvatel.

Původně bylo žádáno o těžbu v rozsahu 400 tisíc tun za rok, pak došlo k úpravě na 350 tisíc tun za rok. Tyto záměry byly sice projednány, ale nikdy nebylo posuzování dokončeno. Znalecké posudky je vyhodnocovaly jako velké riziko pro vodní zdroj Bzenec-komplex. V roce 2010 byl na Ministerstvo životního prostředí podán další návrh na EIA, který byl v roce 2012 aktualizován, upřesněn na 200 tisíc tun za rok. I přes mnoho zamítavých stanovisek byl kladně posouzen a Ministerstvo životního prostředí v roce 2015 vydalo souhlasné stanovisko k těžbě.

Velmi zajímavá v tomto procesu byla účelovost celého posuzování. Negativní stanoviska správních orgánů byla nestandardními postupy měněna, dokonce byla odňata Ministerstvu zdravotnictví příslušnost z Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, která se vyjadřovala velmi negativně a jasně vyjadřovala obavy o kvalitu pitné vody. Pravomoci byly převedeny na Krajskou hygienickou stanici Zlínského kraje, která vydala kladné stanovisko. A proč ne, vždyť obyvatel Zlínského kraje se zásobení vodou nedotýká. Nestandardnost v postupech některých správních orgánů konstatovala a velmi podrobně popsala nakonec i veřejná ochránkyně práv. Její zpráva však nikdy nebyla Ministerstvem životního prostředí ani báňským úřadem vzata v úvahu, stejně jako závěry dvou petic projednaných v Poslanecké sněmovně v roce 2014 a v Senátu v roce 2018.

Na velká rizika těžby a negativní ovlivnění vodního zdroje jasně upozorňuje i stanovisko České geologické služby z roku 2017. Kromě jiného uvádí, že odtěžení stropního izolátoru hlín a odkrytí hladiny podzemní vody je nezvratný proces, který zvyšuje zranitelnost významného vodního zdroje. Vhledem ke strategickému významu zdroje Bzenec-komplex je nezbytné vyloučit všechna negativní ovlivnění těžbou a jejími důsledky. Příslušné orgány (Ministerstvo životního prostředí, báňský úřad) ani nebraly v úvahu dopady změn klimatu a na prohlubující se sucho, zřetelné od roku 2015. Přes všechny námitky obcí, spolků a Jihomoravského kraje bylo nakonec v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně o stanovení dobývacího prostoru dne 19. 5. 2020. Nejde jen o administrativní vymezení území, jak se snaží Ministerstvo životního prostředí uklidňovat. Firma již může připravovat těžbu, neboť procesem EIA byly posouzeny i hornické práce, nejen hranice a kapacita těžby.

Český báňský úřad Praha prostě v celém odvolacím řízení rezignoval na ověřování skutečného stavu, ověřování aktuálních podmínek v území, nezabýval se hodnocením nových podkladů, pouze mechanicky přebral závěry EIA. Nevnesl do řízení žádnou vlastní úvahu, i když mu to alibisticky doporučil sám ministr životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 4. 12. 2019. Ještě v lednu 2020 ministr v tisku uvádí: „Upozornili jsme báňský úřad na nové skutečnosti, kterými by se měl nejenom s ohledem na změnu klimatu a přetrvávající sucho zabývat.“ Nu, papír snese vše a vše lze také vykládat dvojím způsobem.

Obce jsou připraveny podat správní žalobu k soudu, požádat soud o odkladný účinek a zúčastnit se protestního pochodu „Za vodu pro lidi“. Ten se měl uskutečnit 25. 4. 2020, ale kvůli koronaviru byl přeložen na 13. 6. 2020. Pochod měl tři výchozí stanoviště, Moravský Písek - náměstí, Veselí nad Moravou - areál koupaliště a Uherský Ostroh – zámek. Cílem pochodu bylo vyjádření nesouhlasu občanů s plánovanou těžbou na místě samotném. Děkujeme, že jste nás přišli podpořit. Až těžba negativně ovlivní životy nás všech, bude již příliš pozdě. Pitnou vodu nám už nikdo nikdy nevrátí!

Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko

Nejstarší Rohatčan - vzpomínka na pana Krejčího

Jedinou nezpochybnitelnou spravedlností tohoto světa je fakt, že každý z nás ho musí dříve či později opustit.

V těchto dnech nás opustil náš nejstarší spoluobčan pan doktor Spytihněv Krejčí. Člověku by se chtělo říci, že ve věku 99 let odešel na zasloužený odpočinek. My však víme, že jeho mysl byla bohatá nepřeberná studnice znalostí a zkušeností, o kterých nám tolik rád vyprávěl. Jeho záliba a znalosti historie naší i okolní byly obdivuhodné, a mohl nám toho ještě mnoho říct. Tento neocenitelný poklad odešel spolu s ním. Těšili jsme se, že příští rok celá dědina spolu s ním oslaví jeho 100. narozeniny, jev velmi vzácný. Pan Krejčí, co pamatujeme, byl nejstarším mužem, který se takového věku v naší obci dožil.

Narodil se 6. února 1921 ve Znojmě v železničářské rodině. Díky svým rodičům a vlivu železničního prostředí měl velmi blízký vztah jak k železnici, tak k přírodě, kterou bylo jeho bydliště obklopeno. Jako obdivovatel přírody a skautského hnutí se stal během svých gymnaziálních studií členem skautu a později založil skautskou organizaci v Rohatci.

V roce 1941 byl spolu s ostatními muži ročníku 1921 nuceně nasazen na práci v hitlerovském Německu, kde mu jeho předchozí železniční praxe umožnila pracovat rovněž na dráze. Převážnou většinu totálního nasazení strávil v Neutrebbinu spolu s dalšími českými kolegy. Odsud se jim v lednu roku 1945 podařilo dostat zpět do ještě tehdejšího Protektorátu. Po osvobození obce v dubnu 1945 se ihned zapojil do práce na železnici, kde setrval až do svého odchodu do důchodu.

I po válce se aktivně věnoval skautům, a to až do doby zákazu tohoto hnutí. Ve skautu také poznal svou pozdější ženu Libuši, se kterou oslavili neuvěřitelnou briliantovou svatbu, tedy 70 společných let manželství, v naší obci věc nevídaná. Jeho drahá žena jej však ve smrti předešla. Jako železničář byl často služebně přidělován do směn po celé trase Břeclav – Přerov, o které říkával, že nebylo stanice, kde by neodsloužil nějakou směnu. V roce 1953 se stal náčelníkem železniční stanice v Hranicích na Moravě. Snad vliv železnice v něm podnítil touhu po cestování, a tak v 60. letech působil jako externí průvodce Čedoku, kde ve svém volném čase měl možnost procestovat tehdejší okolní státy. Po roce 1968 pro nesouhlasná stanoviska se vstupem armád byl nucen opustit své místo náčelníka stanice a byl odsunut na vedlejší pozice na železnici. V roce 1972 se celá rodina přestěhovala zpět do Rohatce do domku po jeho rodičích. Odsud po dobu asi dvou let denně dojížděl do Olomouce, kde pracoval jako pokladník. Poté mu bylo umožněno se vrátit zpět k vypravování vlaků a až do odchodu do důchodu působil jako výpravčí v blízkých Sudoměřicích.

Po svém otci zdědil mj. lásku k přírodě, zahradničení a také k houbaření. Bývalo běžné, že se za ním zastavovali lidé z okolí, aby jim určil houby, které našli v lese. I když, jak on sám říkával, znal pouze sotva třetinu z hub, které znal jeho otec, který také sám určil a popsal několik nových druhů. Jeho celoživotní zálibou vedle již uvedeného, byla samozřejmě železnice, četba historické literatury, poslech vážné hudby a také cestování. Znalost němčiny a milované francouzštiny ho vedla k tomu, že si již jako důchodce znovu obnovil licenci průvodce. Založil si na průvodcovskou činnost živnostenský list a postupně procestoval celou Evropu s výjimkou Skandinávie a Velké Británie. Takto cestoval ještě i krátce po překročení 90 let věku. Byl uznávaným a oceňovaným průvodcem turistických zájezdů především do Paříže a Vídně.

Jeho zájem o dění a vitalita mu umožnila ještě v 98 letech krátce navštívit rakouskou spolkovou zemi Burgenland a oblast Neusiedlerského jezera, která mu podle jeho slov ještě chyběla v jeho cestovatelském itineráři.

Ač způsobem života člověk tichý, o to větší svým přínosem a významem naší obce byl. Nejstarší člen spolku zahrádkářů, nejstarší občan obce, nejstarší muž v historii obce, první absolvent hodonínského reálného gymnázia, zakladatel skautu v Rohatci, člověk, při jehož směně na vlakové stanici byl osvobozen Rohatec. Nemáme mezi sebou takového druhého, budeme na něj však vzpomínat a pokoušet se uchovat poklady jeho mysli, které se snažil nám předat.

Jara Adamec

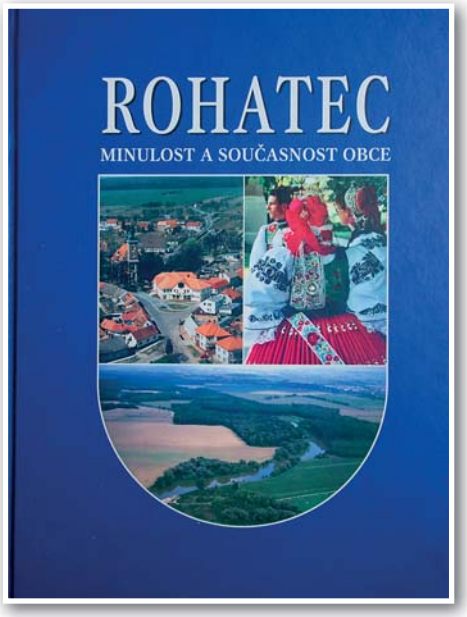
Těšíte se taky na novou knihu?

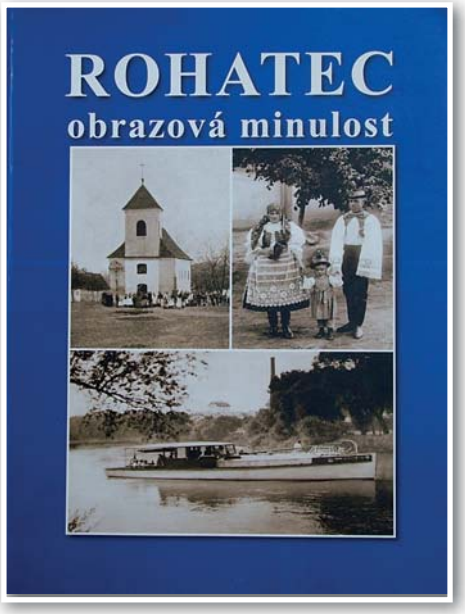
Ještě letos vyjde staronová kniha o Rohatci. Vyšla už před 80 lety. Jedná se o titul Slovácká osada Rohatec od ing. Vaňka z roku 1930. Vydáme její fotoreprint. Ti zasvěcení ji znají a jen vzácně ji ještě někdo má doma. Většina spoluobčanů ji nezná, a to bylo impulsem k přípravě k jejímu vydání. Myslím si, že tento skvost by neměl chybět v žádné domácnosti. Nikomu nemůže být lhostejné historické ponaučení o jeho obci, zvláště pak když se tam dozví, a někdy i jmenovitě, o svých předcích. Je to základní prvotina o Rohatci, přibližující v historickém exkurzu poměry hospodářské i kulturní. Dozvíme se i o robotě v obci, husitských válkách či králi Matyášovi a králi Jiřím. Taky jak naše prapředky před čtyřmi sty léty těžké soužení a trápení poznamenalo. Po třicetileté válce sem přitáhli cizinci a nezůstal zde ani jeden dům celý. Ruští vojáci při válce s Napoleonem vyjedli místním lidem všechny zásoby a zkoušeli i hašené vápno z jam.

Není to zajímavé? Je. Proto jak vyjde, neváhejte a tuto malou knížečku zakupte sobě i svým blízkým.

Na obecním úřadě máme ještě několik výtisků dvou posledních modrých knih o Rohatci. Máme je sice už všichni doma, ale kniha o naší obci je parádní originální dárek v rodině. Pro blízké přátele z jiných měst. I pro nepřátele našich přátel. Jídlo sníme, láhev vypijeme, kniha nám zůstane.

Stanislav Zela

Kalendárium

23. - 26. 6.	Kinematograf bratří Čadíků	v areálu KD
3. 7.	Vítání prázdnin	přístav dědina
17. 7.	Divadlo na vodě – Panenka	přístav Kolonie
18. 7.	Turnaj 4 derby	hřiště TJ Slavoj
25. 7.	Myslivecká noc	hospoda U Pagáča
14. 8.	Předhodová zábava	hospoda U Pagáča
15. 8.	Hodový turnaj v malé kopané	hřiště TJ Slavoj
23. 8.	Bartolomějské hody	
28. 8.	Hodková zábava	

Některé věci vyřešit nelze

From:anonymnirohatcan@seznam.cz
[mailto:anonymnirohatcan@seznam.cz]
Sent: Sunday, May 03, 2020 10:14 PM
To: info@rohatec.cz
Subject: Sportovní hřiště u školy

Dobrý den,

často chodívám okolo sportovního hřiště a nejde přehlédnout skupinku zhruba 15 lidí ve věkovém rozpětí od 15 do 30 let, kteří každý den od 2-3 odpoledních hodin do večera sedí na lavičkách a v naprosté pohodě si tam pokuřují. Jedná se o skupinku poměrně problémovou, která po dlouhou dobu byla v místech kostela a obecního úřadu. Vyměnili tato místa za sportovní hřiště, které je dle názvu ke sportování a to nerespektují. Z nějakých zhruba 7 až 8 hodin co na hřišti tráví je lze vidět sportovat tak hodinu, zbytek času využijí k posezení, pouštění si hudby a kouření. Určí si někoho kdo jim zajede do COOPu nebo do večerky pro jídlo/pití/cigarety a takto to probíhá celý den. Pro malé děti co si chtějí zajít zakopat s míčem nebo si zasportovat je nepříjemné chodit mezi takovéto lidi. Pointou tohoto e-mailu je se zeptat zda-li se dá něco s tímto dělat, věřím že obci toto není neznámé vzhledem k tomu, že se scházeli dříve hned vedle obecního úřadu (muzea). Děkuji za odpověď a příjemný zbytek dne.

From: Ing. Jarmil Adamec, Ph.D. [mailto:starosta@rohatec.cz]
Sent: Tuesday, May 05, 2020 4:33 PM
To:‚anonymnirohatcan@seznam.cz‘ <anonymnirohatcan@seznam.cz>
Subject: RE: Sportovní hřiště u školy
Importance: High

Dobrý den,

ano, situace s věkovými skupinami cca od 12 – 25 je dosti složitá, zejména v této době, kdy není školní docházka. V okolí muzea a kostela to zašlo tak daleko, že provizorně byly odstraněny lavičky, na žádost pana faráře a kvůli rozbitým oknům. Protože i když je vedle laviček koš, bohužel je doma nenaučili, jak jej používat.

Nemyslím, že existuje možnost jim nějak zakázat, aby se pohybovali v prostorách multifunkčního hřiště, na to má právo naprosto každý, na věku vůbec nezáleží. Ani není možné jim zakázat tam jen sedět, nemusejí přece sportovat (mohou tam být jako na kterémkoliv volně přístupném místě v obci). Co ale musejí, je dodržovat pravidla slušného chování. To, že se v areálu nesmí kouřit a chovat nevhodně. Tedy hodnoty, které je měli naučit doma. Jejich chování k veřejnému majetku a pořádku jim kdokoliv může připomenout a v krajním případě volat přímo Policii ČR, kterou tady od takových situací máme.

Bohužel domluvy moc nezabírají, a tak už je často volána Policie, ovšem mladým pánům a dámám to jaksi nevadí, a jejich rodičům bohužel také ne.

Co nás trápí mnohem více, že se naučili zneužívat „starší děti“, které už mohou koupit alkohol a cigarety, a tak se to šíří i mezi těmi, které jsou stále základní školní docházkou povinné. I v tomto případě je to jejich rodičům pravděpodobně jedno, když nepoznají, že jejich dítě pije a kouří a jak tráví své volné chvíle a s kým. Bohužel to někteří i vědí a je jim to jedno se slovy: „Však jsme byli taky mladí“.

A tak pracovníci obce často musejí uklízet kolem odpadkových košů i v jiné dny než jen v pátek, který je k tomu vyhrazen, protože se prostě na ten nepořádek nebudeme dívat. V dnešní době lidé sami nezvednou co neodhodili ani kdyby to bylo uprostřed chodníku (o psích exkrementech raději ani nemluvím).

Pokud máte nějaký rozumný nápad řešení, rádi jej vyzkoušíme. Říci, že tam nesmí, protože jsou starší, není řešení, sportovní areál je pro všechny od 1-99 let. A chtít, aby tam každý den odpoledne stál starosta nebo obecní zaměstnanec a hlídal, jestli se náhodou nechovají neslušně a nekouří, se asi shodneme, že je nereálné.

Rád bych řekl, že jsem byl taky v jejich věku, ovšem kdybych já někdy měl cigaretu v puse, tak by mě otec zliskal, že bych to už víckrát neudělal, a první pivo jsem pil až někdy na vysoké škole, protože to k životu opravdu nebylo potřeba. V jejich věku jsem četl Dostojevského, hrál na klavír, 4x týdně trávil celé odpoledne na fotbalovém tréninku, trávil čas s prarodiči. Asi jiná doba ….

Domnívám se, že naše obec nabízí mnoho možností jak a kde trávit čas, bohužel ne každý mladý člověk má výchovu, zájem rodičů, a nějaký rozumný koníček.

Pokud budete mít nápad, dejte vědět, mluvit o problému je polovina řešení (i když některé situace jsou v životě neřešitelné).

starosta

Pokrok

Když moje babička chtěla navštívit svou matku, potřebovala na cestu tři dny. Jeden den jela kočárem, druhý den vyprávěla, co je nového, a poslouchala, co se událo u její matky, chvíli byly v kuchyni a chvíli na zahradě, a třetí den jela kočárem zpátky domů.

Když se za matkou vydala moje matka, potřebovala dva dny. Jela vlakem, a když měla štěstí a vlak na přestupních stanicích neměl zpoždění, dorazila ke své matce ten den večer. Všechno si povyprávěly a matka druhý den zase odjela.

Když jedu za matkou já, trvá mi to půl hodiny. Jezdím autem a stavím se asi jen na deset minut, protože děti se nudí a já musím ještě stihnout nákupy.

Jestli za mnou bude jednou jezdit má dcera, na jak dlouho se asi zastaví?

Když se ještě chodívalo pro vodu ke kašně, lidé se tam setkávali, prohodili pár slov, řekli si, co je nového, a pomohli si navzájem naplnit džbery, vědra a měchy. Zpátky šli pomalu, voda byla těžká, a tak měli čas na přemýšlení, dokonce i na modlitbu.

Potom byl zaveden vodovod. Od té doby jsou všichni lidé doma. Všechno je jednodušší a trvá méně času. Ale není s kým si promluvit a chybí i čas na přemýšlení.

zdroj: internet

ŠKOLSTVÍ

Smutná školka bez dětí

V době, kdy si děti ve školce užívaly masopustní rej a veselí v připravených kostýmech, ještě nikdo netušil, že ze dne na den ztichne naše mateřská škola. Všichni jsme se chystali a těšili na Velikonoce a na dlouho očekávané vystoupení dětí u příležitosti Svátku matek. Paní učitelka Marta Išová ušila děvčatům na tento den krásné červené sukýnky, které se bohužel musely uložit na další školní rok a všichni také víme proč. Ve školce se ale šilo dál, co jiného než tolik potřebné roušky. Zapojili se všichni zaměstnanci a třídy se najednou změnily. Paní učitelky, asistentky a naše „tety" se najednou proměnily ve švadlenky. Všechny jsme cítily povinnost pomáhat i jinak, v době, kdy děti nemohly chodit za kamarády do své oblíbené třídy ve školce. Ušilo se celkem 1 000 kusů roušek pro seniory v Rohatci, pro domov důchodců, pro nemocnici a také pro naše rodiny a přátele. Přitom se nezapomnělo ani na naši kamarádku Aničku Šmídovou, které jsme za první ušité roušky přispěly opět na její léčbu a rehabilitaci.

Nikdo z nás nečekal tak dlouho prázdnou a opuštěnou školku, proto jsme se kromě šití roušek ujaly všech jarních prací na rozlehlé zahradě. Také se dezinfikovaly hračky, třídy a všechny prostory v budově, kde proběhl zároveň i důkladný úklid. A na děti jsme také myslely. Paní učitelky spolupracovaly s rodiči předškoláků elektronickou cestou, posílaly zábavné hry a úkoly, na webu MŠ mají rodiče odkazy, aby měli se svými dětmi doma nějakou inspiraci.

Začátkem měsíce května probíhal i zápis nových dětí do mateřské školy. Tentokrát písemnou formou, bez přítomnosti rodičů a dětí, snad jim to vynahradíme v dalším školním roce. Tak jako všechny ostatní zaskočila mimořádná situace ohledně nákazy koronavirem i nás učitelky a ostatní zaměstnankyně MŠ. Často jsme myslely na děti, jak to doma zvládají a jak moc jim chybí kamarádi. A také jak jim tuto nelehkou situaci museli vysvětlovat jejich rodiče. Všichni tedy doufáme, že se stihneme rozloučit ještě s našimi předškoláky a předat jim krásné dárky na rozloučenou se školkou.

Všem rodičům přejeme hodně trpělivosti, ale zároveň i spoustu krásných nezapomenutelných chvil se svými dětmi. Měli náš obdiv v těchto náročných dnech. Teď už jenom čekáme až se ve třídách a na zahradě mateřské školy bude zase ozývat veselý dětský smích a všechny děti se konečně setkají se svými kamarády.

kolektiv MŠ

Krize koronavirová

Všichni, co jste právě doma,
milé děti, dámy a pánové,
chci vám říci zas a znova:
„Vítejte v době koronavirové!"

Každým den napětí vzrůstá...
Panika je všude!
Jen média se mají
- to pré bude!

Všechno velmi zveličují
ta média podlá!
A tak lidé nakupují,
teď přichází konec všeho dobra.

Kde je mouka, sůl a droždí?!
Co to je za zmatek?
Nejvíc dezinfekce trpí,
té není dostatek.

Školy zavírají se,
však úkolů moc bude!
Jen děti radují se,
že do školy se nepůjde.

Aby se to nestávalo,
mojí milí, zlatí ...
Noste roušky! Myjte ruce!
To se vždy vyplatí!

Dodržujte karanténu,
však to všichni známe.
Pak jen už pomněte,
že spolu to dáme!

Marie Robková

Ze školní jídelny

Tak to jsme nečekali! Když ministerstvo zdravotnictví po jednání bezpečnostní rady státu uzavřelo základní školy od 11. března a týden nato od 17. března byla uzavřena i mateřská škola, naši malí strávníci zůstali ze dne na den doma s rodiči a ti museli ke své roli přidat role učitele, ale i kuchaře.

Co teď? Velkou výhodou naší jídelny bylo, že vaříme z čerstvých surovin s pravidelnými závozy. Školní jídelna musela okamžitě zareagovat na všechna doporučení, nařízení a příkazy. Rada obce jako zřizovatel rozhodla, že školní jídelna bude vařit po celou dobu za přísných hygienických podmínek pro cizí strávníky. Na základě rozhodnutí Krajské hygienické stanice Brno jsme museli těmto strávníkům jídlo vydávat do jednorázových obalů s okamžitou platností.

Ve škole to bylo bez našich dětských strávníků smutné a troufám si říct, že i hodně náročné. I když jsme vařili jen „pár" obědů, jak jsme byli rádi, že nám 11. května přišly první vlaštovičky - deváťáci. Před jejich příchodem jsme připravili jídelnu dle manuálů MŠMT (štíty kuchařkám na výdej, které zajistil pan starosta, označení 2 m rozestupů, bezdotykovou dezinfekci . . .). Tento pozvolný rozjezd nás připravil na příchod žáků prvního stupně od 25. května a návrat dětí do mateřské školy. Ta byla přestěhována do školy základní. Na naše malé strávníky jsme se opravdu těšili, doufám, že i oni na nás.

Chtěla bych poděkovat obci Rohatec jménem seniorů, kteří mně volají, že jim obec zajistila rozvoz jídel ze školní jídelny v tak složité situaci. Zvlášť tomu „šikovnému chlapcovi, co to jídlo vozí" panu Jirkovi Belžíkovi. A nesmím zapomenout ani na kuchařinky ze školní jídelny - DĚKUJI!

Irena Elšíková, vedoucí školní jídelny a žákovský parlament ZŠ

Koronaprázdniny

Psal se rok 2020. Zima byla mírná, nový rok tak začal podobně jako ty minulé a asi nikoho nenapadlo, jak jiný pro všechny právě ten letošní bude.

Zprávy o nové nemoci, která se objevila v Číně, všichni brali jako jiné zprávy, které se v novinách a televizi objevovaly. Čína je přece daleko a my tu nejíme netopýry.

Svět je ale dnes malý a nemoc se brzy začala šířit po celém světě. A dorazila i do České republiky.

„Ty jo, mohli by zavřít školy, když už je to i tady", pomyslel si Lukáš, žák 8. třídy základky, když občas sledoval s rodiči zprávy v televizi. „To by byla paráda, volno, prostě prázdniny, to bych bral," říkal doma.

V polovině března, bylo zrovna úterý, přišla třídní paní učitelka a oznámila: „Tak nám zavřeli školy, hned od zítřka". To bylo radosti mezi dětmi. Lukáš se radoval spolu s ostatními, školu moc nemusí a povinnostem moc nedá, spíš si „to ve škole odsedí" a hlavně, že pak má odpoledne volno a čas na své koníčky, může jezdit na motorce a na školu ani nepomyslí, natož aby psal nějaké otravné domácí úkoly.

Když se žáci utišili z té velké radosti nad zavřenou školou, mohla třídní paní učitelka pokračovat. „Děcka, moc se neradujte, zatím nevíme, na jak dlouho bude škola zavřená, ale určitě to nebudou žádné prázdniny."

A měla pravdu. Po pár dnech totiž začaly ze školy chodit úkoly. Lukáš byl ty první dny otrávený víc, než když chodil do školy. Sice nemusí vstávat, ale denně doma dělat věci do školy, to byla velká změna, navíc teď, když úkoly chodí online, rodiče o všech vědí a kontrolují Lukáše, aby všechno poctivě odevzdával a plnil. Nejednou kvůli tomu byla doma neveselá atmosféra. Ale jak týdny ubíhaly, tak si Lukáš na nový režim zvykl, a vlastně se mu docela zalíbil, protože i když musí doma dělat věci do školy, tak přece jen to takhle zabere míň času, než když musí šest hodin sedět v lavici ve škole. Pochopil, že koronaprázdniny nejsou žádné prázdniny a o to víc se na ty opravdové, které v červenci začnou, těší.

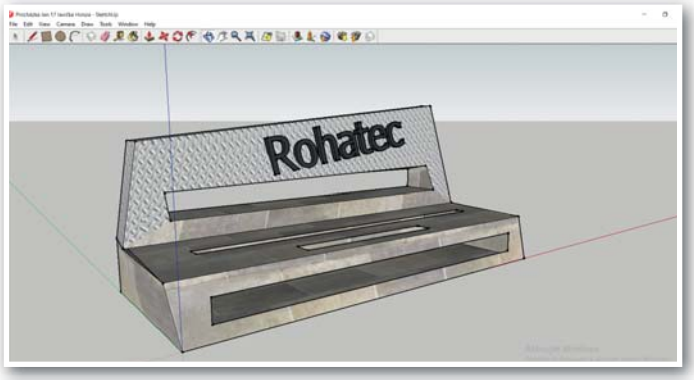
Lukáš Trecha

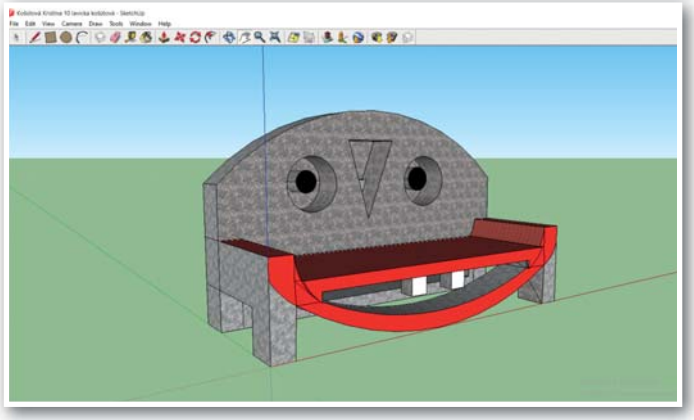
Pracujeme ve SketchUpu!

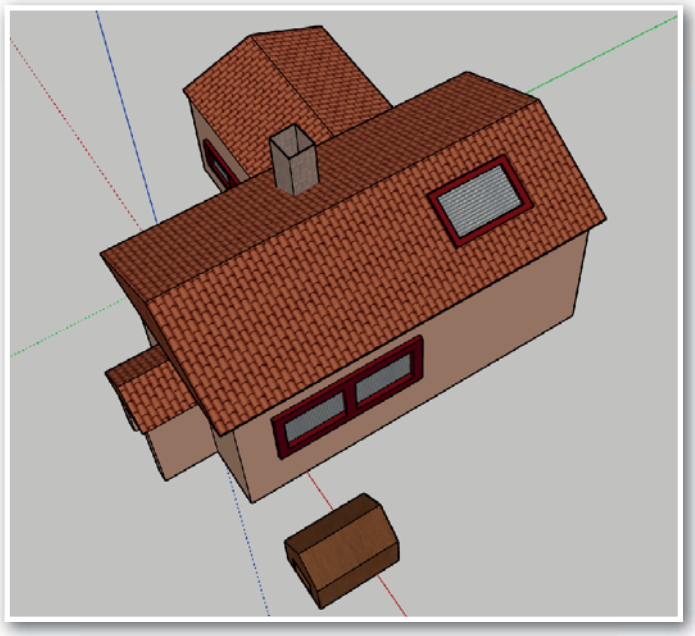
Naše škola jako zatím jediná (nebo alespoň jedna opravdu z mála) v současné době podporuje práce žáků v programech pro 3D modelování a také 3D tisk těchto prací. Co je však SketchuUp a jeho 3D modeling? Představme si obyčejný dům, který má svou výšku, délku, hloubku… jednoduše prostor. Na papíře jej vidíme pouze z jedné, či dvou stran, naopak v programu pro 3D modelování dům navrhujeme (kreslíme) ve všech třech perspektivách. Takovou práci je pak možné otáčet, přibližovat si ji, různě přenášet apod. Co je však nejdůležitější, tuto práci je možné vytisknout jako model pro konečný produkt a ten vám vždy dá více informací, jak samotná věc bude vypadat.

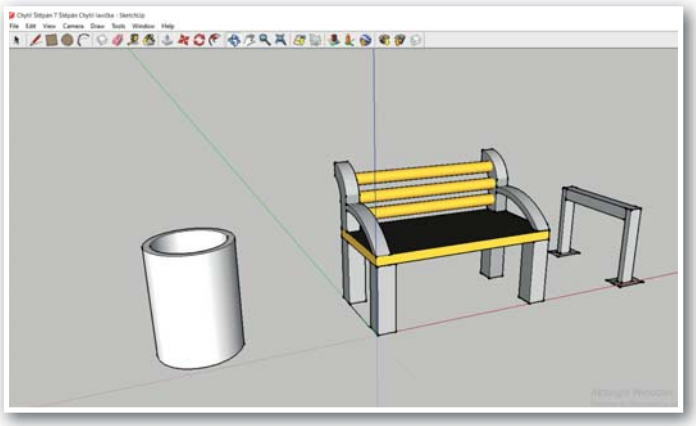
Posuďte sami z přiložených fotografií, jak je možné třeba navrhnout dům nebo novou lavičku do našich ulic v Rohatci. Vše jsou to práce žáků páté, šesté a deváté třídy.

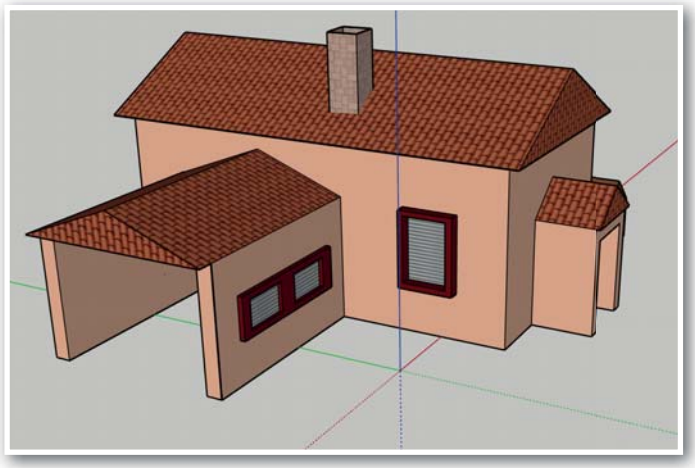
Martin Hudek

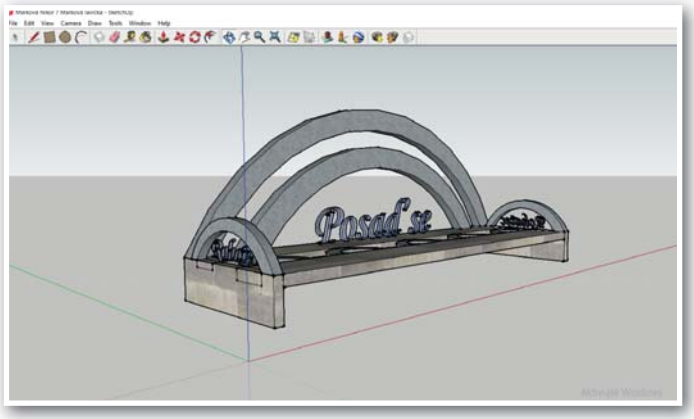

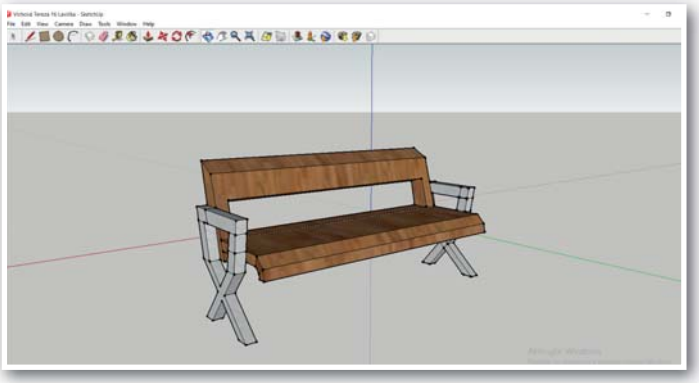

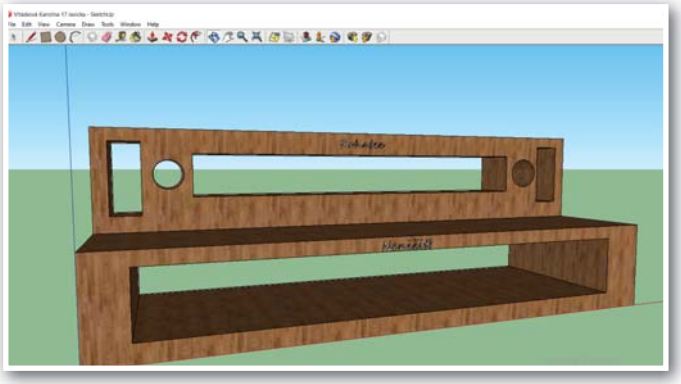

Rouška

Koronavir, koronavir,
je společníkem našich chvil.
Ukrývá se velice,
proto má někdo důvod k panice.

Rouška je náš kamarád,
proto ji mám rád.
Pusu, nos mám zakrytou,
před nemocí ukrytou.

Pandemii nemá nikdo rád,
proto je rouška náš kamarád.
Proto patří rouška,
na ty naše ouška.

Šimon Gergel

KULTURA

Otisky jeho rukou znají slavné katedrály

Představujeme vám varhaníka, varhanáře, organologa a gurmána **Richarda Stehlíka**. Tento inspirativní muž žijící v naší obci letos oslaví 60 let, dostal nedávno cenu města Hodonína a má stále co předávat, a to nejen svým varhanním uměním. Přinášíme vám s ním rozhovor:

Richarde, hraješ 46 let na varhany v Hodoníně. To je krásná doba. Předtím si taky někde chvíli hrál, nebo ne?

Od roku 1974 hraji v Hodoníně, s přestávkou mezi lety 1978-1982, kdy jsem byl varhaníkem v Dubňanech. Páter Fric mě tenkrát přemluvil, abych tam jezdil místo Jardy Salši, který šel na vojnu. Byla to tvrdá doba pro mě. Každé nedělní ráno jsem vstával v šest hodin, protože první mše byla v osm a autobus mně jel v sedm hodin. Hrál jsem na ranní mši, na desáté, ve tři hodiny na požehnání a o půl páté jel autobus zpátky. Za tuto službu jsem dostával padesát korun českých, z nichž 14 korun jsem projel zmíněným autobusem.

Letos máš krásné kulaté jubileum. Dostal jsi cenu od města Hodonína. Sám si nadělíš nějaký dárek?

Hodně lidí se mě ptalo, jaký chci dárek a já jim říkám, nic. V šedesáti letech člověk skutečně zjistí, že kromě zdraví a pohody už nic víc nepotřebuje. Spoustu věcí, o kterých jsem si myslel, že se bez nich ještě před deseti lety neobejdu, vlastně vůbec nepotřebuji. Jak člověk stárne, má čím dál menší požadavky.

A z profesního hlediska je nějaké přání, které by Ti mohlo být splněno? Třeba zahrát si v katedrále, ve které jsou nějaké vyhlášené varhany o kterých víš, že bys toužil zabořit své prsty do jejich kláves?

Jezdím každý rok po Evropě. Skutečně jsem ji projel od vrchu až dolů po Maltu. Od západu k východu. Ještě jsem nebyl ve Švédsku a v Rusku. Hrál jsem na mnoho skvělých nástrojů, mnohé ještě neznám, ale nedá se zvládnout všechno. Někdy to byly mimořádně silné zážitky, např. v Notre Dame v Paříži. Samozřejmě na světě je ještě spousta zajímavých nástrojů. V první řadě je taky člověk musí objevit. Takové přání, které mám, je ještě aspoň pár let jezdit s mým kamarádem Michalem po Evropě, dělat koncerty a přitom poznávat nejen varhany, ale celou tu historickou krásu kolem.

Jak je to s varhaníky v Evropě?

V zemích jako je Itálie, Španělsko, Francie je situace jiná, ještě horší než u nás. Tam není zájem. Byli jsme například v Barceloně. Byl zrovna velký svátek Nanebevzetí Panny Marie a tak jsme šli do katedrály. Byla plná a - nehrálo se. Po mši jsme zašli za sakristie a ptali se, co se děje. Řekli nám, že sice mají varhaníka, ten ale hraje kromě dómu ještě v dalších sedmi kostelích. Tam nejsou varhaníci. Byli jsme tam na další mši a hrál jsem na ní. Po mši se mě ptali, jestli tam nechci zůstat. Nebo takové Benátky, kdysi vyhlášené hudební centrum. Přijeli jsme tam v neděli ráno a chodili po kostelích. Byl

jsem asi na čtyřech mších a nikde se nehrálo. Všechno se recitovalo a nic se nezpívalo. Na koncert ve františkánském kostele přišly asi tři stovky lidí, ale na mši jich bylo maximálně padesát. Není se čemu divit, když se mše svaté takto odbývají.

Když je hudba, tak je i návštěvnost.

Ano, to platí všeobecně. Když jsem občas jezdíval do Bratislavy, hrávali v jednom hotelu každý den cikáni a tam jste si museli zajistit rezervaci. Bylo tam neustále plno. Dnes jsou na sociálních dávkách a hotel zeje prázdnotou.

Jak se hrálo v Notre Dame, jaká byla akustika a jaké byly varhany?

Notre Dame je takové specifikum. Tam v první řadě než jen člověk vyjde nahoru k varhanám, to aby měl kardiostimulátor. Ale to nadšení, že si tam zahrajete, vám dodá křídla. Nástroj je to obrovský. Akusticky je to ale problematické. Na kůru se varhany nedají pustit úplně naplno. Protože to by nikdo nevydržel.

Co to je pustit to naplno?

Všechny registry včetně spojek, subspojek a tak. Já jsem to zkusil a pociťoval jsem již fyzickou bolest. Ale dole to zní akorát. Protože jsou postaveny hodně vysoko. Je tam osmivteřinový dozvuk, takže musíte hrát tak, aby to dole nesplynulo všechno dohromady. Právě ten dozvuk vytváří úžasné zvukové efekty.

Pokračování tohoto zajímavého rozhovoru naleznete v příštím čísle.

Rozhovor vedli Stanislav Zela a Jarmil Adamec

Výzva

Vážení spoluobčané, v rámci chystaných oslav 750. výročí založení obce připravujeme přehled stárků a stárek. Chceme obsáhnout co nejdelší období. Započali jsme rokem 1957 a doposud se nám podařilo zmapovat třicet ročníků. Stále nám ale chybějí jména pro následující ročníky:

1959, 1961-1965, 1973, 1975-1981 a 1985-1984

Pokud byste si vzpomněli na jména stárků a stárek související s těmito daty, tak prosím volejte na č. 725 395 308 A. Homolová, nebo přineste jejich seznam na obecní úřad. Budeme rádi, když nám zapůjčíte i fotografie (naskenujeme a vrátíme).

Anna Homolová, místostarostka

Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora

Začaly se prodávat knihy. Nesmíte v nich ale listovat a brát je vůbec do rukou. Ve slavné humpolecké galerii 8mička jsem dostal černé jednorázové rukavice, abych si mohl knihy, které jsem chtěl zakoupit, otevřít. Je tam aktuálně k vidění krásná výstava věnovaná sklu. Tato galerie dostala hned dvě ocenění za knihy z jejich literární stáje. Jedna je o Josefu Čapkovi a druhá katalog k loňské excelentní výstavě Vysočina, Vrchovina, Krabatina.

Vysílá u nás nově CNN Prima News a velmi rychle zjistila, že otázky v angličtině nesmí pokládat ministryni financí. Proč? Protože pak zjistí, že „zmizení po anglicku" dostává úplně nový rozměr.

Český pianista Ivo Kahánek získal ocenění za světovou nahrávku roku od BBC Music Magazine. Je to album klavírních koncertů Antonína Dvořáka a Bohuslava Martinů. V historii jen dva čeští klavíristé vystoupili s Berlínskou filharmonií a právě Ivo Kahánek je jedním z nich. Poklona.

Zavřené galerie a muzea se otevřela a i zde abychom něco nechytli, si musíme stříkat na ruce desinfekci. Mít od umění správný odstup a rozestup. Konzumovat jej můžeme s velikou obezřetností a opatrností. Na měsíce duben a květen byly plánovány velké výstavy Mikuláš Medek – Nahý v trní a Rembrandt – Portrét člověka. Budou v nejlepším případě jen termínově přesunuty.

Fenomén autokin, která se v celé republice otevírala i třeba na parkovištích znamenal jediné, hlad po kultuře v době zavřených kin.

To, co napáchal bývalý ministr kultury Staněk, má vyústění v nedávném rozsudku. Soud se v něm omluvil historikovi Jiřímu Fajtovi za to, že jej Staněk odvolal z čela Národní galerie. Pro někoho je to potvrzením, že jednal jen na popud prezidenta, který se chtěl pomstít panu Faitovi. Někdy, když se lidská malost tlačí směrem nahoru, narazí. Realita v takovém případě nemá umělecké zabarvení. Bývá v barvě šedé a i ta je dosti vybledlá.

Zemřel slavný umělec bulharského původu Christo. Svět jej znal jako muže, který zabalil říšský sněm v Berlíně, pařížský most Pont Neuf nebo třeba vytvořil plovoucí molo na jezeře Iseo v severní Itálii.

Spisovatel a ještě slavnější cestovatel pan Miroslav Stingl, pro mnohé cestovatelský guru, ve věku 89 let odjel na svou poslední cestu do země stínů. Ta sice není na seznamu zemí světa z žebříčku OSN, ale těch 150 zemí co navštívil, zůstává. Stejně jako více než 40 knih, které napsal. V jednom rozhovoru říkal, že náčelníkem indiánského kmene se stal se souhlasem KSČ. Soudruzi mu řekli, že nemají námitek, aby mu předali čelenku, protože indiáni jsou jejich rudí bratři. To snad nejde ani vymyslet.

Vznikají v tento čas nová slova. Jistě všichni známe rozvolňování, promořování, rouškaři.

Korona přinese asi propast koruny. A to vše ve víru doby viru.

Stanislav Zela

Deset otázek pro deset osobností ze světa fotografie

Tentokráte vám přináším rozhovor se slavným fotografem **Antonínem Kratochvílem**. Americký prestižní časopis American Photo jej označil jako jednoho ze 100 nejvýznamnějších osobností ze světa fotografie. Tento vskutku zajímavý chlapík emigroval svého času do Jugoslávie, v Československu byl v nepřítomnosti odsouzen k 7 letům za zakázané opuštění republiky podle tehdejších zákonů. Byl v cizinecké legii, uprchlickém táboře i ve vězení ve Švédsku. V Holandsku vystudoval uměleckou akademii. V USA fotil pro časopisy Rolling Stone, Playboy, Vogue, Los Angeles Times Magazine, Newsweek a další. Byl převážně válečným reportérem. Získal tři ceny World Press Photo, měl čtyři ženy a má tři děti. Tady je s ním rozhovor.

1. **Co je to krása?**
   Krása je hodně věcí. Je velice subjektivní. Demonstruje se, jak ji vnímáš, jak ji přijímáš.

2. **To nejdůležitější v našem životě Vašima očima a srdcem?**
   Zdraví je důležité. Rodina je důležitá. Práce je důležitá. Děti jsou ale nejdůležitější. Je to naše krev. Žena, když ji máme.

3. **Je důležité mít vzdělání?**
   Řekl bych, že jo. Umět se orientovat v historii toho, co děláme. Jít dopředu.

4. **Jaká oblast výtvarného umění Vás nejvíce životem provází?**
   Je to muzika, jsou to obrazy, literatura. To mě vždy inspirovalo. Rok bez televize mě inspiroval fantazií.

5. **Cestujete stále rád?**
   Pro mě cestování otevřelo nové světy. Objel jsem celý svět. Naučilo mě disciplíně a toleranci.

6. **Co si myslíte o tzv. focení do šuplíku?**
   Já jsem nikdy do šuplíku nefotil. Fotka pro mě byla vždy komunikací.

7. **Která fotografie nebo fotograf Vás na počátku inspirovaly?**
   Inspirovala mě literatura, klasické umění. Nebyl to konkrétní fotograf ale jednotlivé fotografie.

8. **Co Vy a sociální sítě?**
   Nejsem na nich. Zlo této doby je, že každý může říct, co chce.

9. **Mají to dnes mladí fotografové těžší, než jste to měli Vy? Nebo je to mýtus?**
   Na jedné straně je to lehčí v digitální době. Klasické časopisy vymřely, máme internet. Živit se fotkou jako já je dnes těžší.

10. **Je pro Vás pocit štěstí něco ohraničeného a vzdáleného nebo je to stav, kterého lze dosáhnout?**
    Štěstí je pro mě, že mám na to, abych se najedl. Mnohokrát jsem na to neměl.

Děkuji za všechny odpovědi.

Stanislav Zela

V minulém čísle jsme byli hrdí na práci dobrovolníků s rouškami, co říkáte na tuto práci?

Takto u nás vypadá hřiště pro děti - zavíráme oči, když se tam někdo chová nevhodně?

Máme dva sběrné dvory!

Občané nás stále překvapují.

Našli jsme nového malíře aneb vandalismus = hrdinství?

Ti, kteří zde odpad odložili, jezdí denně kolem sběrného dvoru.

SPOLKY

Připravili jsme pro vaše děti příměstské tábory plné her a zábavy

Všichni víme, jak náročné je pro rodiče skloubit hlídání mladších dětí se svým zaměstnáním o letních prázdninách. Obec Rohatec chtěla vyjít vstříc rodičům a pomoci jim s hlídáním dětí, a proto si zažádala o dotaci na příměstské tábory. Byla úspěšná a obdržela z Evropského sociálního fondu dotaci na zajištění tří týdnů příměstských táborů v měsíci červenci tři roky po sobě. Cílem této dotace je postarat se o činnosti a aktivity pro děti od 7 do 12 let o prázdninách tak, aby zaměstnaní, nezaměstnaní či studující rodiče mohli pracovat, vzdělávat se nebo si hledat práci. První tábor se jmenuje Příběhy z indiánského týpí. Jak již název napovídá, děti se seznámí s životem indiánů, hrami a jejich zábavou. To vše si vyzkoušejí ve velkém indiánském týpí. Bude se konat od 3. do 10. července 2020. Druhý tábor s názvem Pro chytré hlavičky a šikovné ručičky bude od 13. do 17. července 2020. Děti budou tvořit dle vlastní fantazie a nápadů, ale i hrát hry a sportovat. Poslední má název Sporty pro kluky a holky a proběhne od 20. do 24. července 2020. Tady si děti vyzkoušejí hravou formou různé druhy sportů jako jsou tenis, florbal, basketbal aj., které lze hrát na sportovním hřišti u základní školy. Děti mohou být na příměstském táboře od 7:00 do 16.00 hodin. Stravování je zajištěno kuchyní základní školy, na bezpečnost a zdraví dětí bude vždy dohlížet jedna zdravotní sestra. No a na děti se na každém turnusu příměstského tábora budou těšit dva vedoucí. Vše, co potřebujete vědět, pokud máte zájem přihlásit své dítě, naleznete na internetových stránkách obce

Tak „Hurá na prázdniny!!!“ Těšíme se na vaše děti.

Blanka Cmolová

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

v uplynulém období jsme se věnovali šelmám a ještě u nich zůstaneme. Z oblasti vlků, medvědů a rysů, tedy šelem tzv. velkých, se posuneme ke zvířeti menšímu, ale pro naši faunu zajímavému a patřícímu mezi nejvzácnější.

Kočka divoká (felis silvestris) se u nás nevyskytovala téměř 60 let. Po posledním pozorování v roce 1952 (Krušné hory) se objevila až v roce 2011 (viz informace z www.selmy.cz). Bylo to na Šumavě, a pak 2013 v Beskydech a 2014 v Českém lese. Pro nás nejblíže to bylo asi před pěti lety, a sice v Bílých Karpatech. Hranice západního výskytu tvoří slovenská řeka Váh. Potvrzení pozorování od Horního Němčí a Vršatce by mohlo znamenat změnu na této mapě. Důkaz o rozmnožování zatím předložen nebyl. Pravděpodobně to v případě všech záznamů byli pouze jedinci zatoulaní ze sousedních států.

Rozeznat kočku divokou od kočky domácí není vůbec jednoduché. Nejvýraznějším rozdílem je zbarvení a ocas. V barvě kočky divoké převládá šedohnědý až šedožlutý odstín, ocas je huňatý se třemi až čtyřmi černými pruhy. Způsobem života se hodně podobají rysům, žijí spíše samotářsky a skrytě. Přirozeným prostředím jsou oblasti níže položené s listnatými a smíšenými lesy. Ve vyšších nadmořských výškách se vyskytuje jen výjimečně. Teritorium je malé, většinou jen několik km2. V jídelníčku převažují hraboši a myši. Loví je typickým kočičím způsobem, skokem ze zálohy.

Největším ohrožením pro kočku divokou jsou křížení s kočkou domácí, střet s dopravním prostředkem a zanedbat nemůžeme ani možnost omylu lovce.

Přejme tedy divokým kočkám ať nepotkají ani zatoulanou kočku domácí, ani rychlého řidiče, ani neznalého lovce. A ať se vrátí do české přírody jako její stálý obyvatel.

Těším se na příště.

Vladimír Jašek

Úspěšný květen v Kynologickém klubu

V souvislosti s rozvolňováním vládních opatření proti koronaviru jsme mohli od května zahájit aktivity na našem cvičáku. Mezitím než se nám otevřela možnosti sportovat, jsme zde vybudovali a zkolaudovali studnu a pořídili travní závlahu pro obě sportovní plochy.

V neděli 24. května se konaly agility závody Rohatecký koláček. Celkem se zde sešlo 65 týmů, které o tituly šampionů bojovaly celkem ve třech bězích. Zavítalo k nám i 7 týmů, pro které to byl vůbec první závodní start v životě a nás velmi těší, že si zvolily k tomuto velkému kroku právě naše závody. Jako rozhodčí nám přijela Aneta Obrusníková, která minulý rok úspěšně reprezentovala ČR na mistrovství světa, takže její parkury byly opravdu "vypečené". Závodníci se sjeli ze všech koutů Moravy, někteří dokonce vážili cestu až z Prahy. I přes místy velmi veselé počasí se závody vydařily a někteří závodníci se již nemohou dočkat dalšího ročníku. Za náš klub nás skvěle reprezentovala Adélka Karbusová, která se svou fenkou Brixiee vyběhala nádherné 2. místo!

Za velký úspěch považujeme zkoušky poslušnosti podle KJ-ČR, které se konaly 30. května. Jednalo se o zkoušky ovladatelnosti a upotřebitelnosti psů, konkrétně ZOP a ZPU-1.

Akce proběhla za skvělého počasí a dobré nálady. Posuzovala rozhodčí paní Marcela Nalezená, která nám vystavila hodnocení ke zkoušce ZOP, kde úspěšně složilo 7/7 psů, a také ke zkoušce ZPU-1, kterou složilo 2/3, jeden tedy nesplnil podmínky. Pro náš klub je to velký úspěch a máme radost, že je čím dál větší zájem o kynologii. Pro velký zájem v oblasti poslušnosti plánujeme další zkoušky na září 2020. Všem našim členům gratulujeme!

Jako odměnu pro naše čtyřnohé kamarády jsme uspořádali několikrát do měsíce coursing. Cílem této disciplíny je ulovit návnadu v podobě králičí kůže, která je tažená lankem mezi kladkami a simuluje skutečný běh zajíce. Cílem psa je kořist ulovit v určitém vymezeném okruhu a je vždy návnadou přilákán zpět k majiteli.

Helena Okáníková

FARNÍ OKÉNKO

Myšlenky před prázdninami

Máme červen. Normálně bychom měli slavnostně ukončit katechetický i školní rok. Děti by měly být po prvním svatém přijímání, mládež a starší po svátosti biřmováni. Je tomu ale jinak. Všechno, jak víte, jsme museli zatím zrušit a posunout na další termíny. Je vidět, že Pán Bůh měl jiné plány: člověk míní, Pán Bůh mění. Chtěl bych poděkovat všem, kteří jste přišli do kostela po uvolnění koronavirových opatření. Doufám, že už se budeme pravidelně potkávat, abychom se mohli společně modlit v našem kostele.

Nevíme, jak budou přesně vypadat naše prázdniny. Chtěl bych Vám všem popřát krásnou slunečnou dovolenou a pěkné zážitky během celých prázdnin. Pevně věřím, že od září se všechno vrátí do normálu. Nezapomínejme ale na každodenní modlitbu i na mši svatou v neděli. Víme, že od Pána Boha prázdniny nejsou.

Zůstávám s Vámi v modlitbě.

Váš farář
o. Robert Kalbarczyk sp

Zprávičky

Papež František o naději

Z důvodu epidemie koronaviru se zatím žádné akce na faře nekonají.

Náš duchovní správce, otec Robert, bude každý první pátek v měsíci v dopoledních hodinách navštěvovat nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit.

Kdo má zájem, může se přihlásit u otce Roberta. Mobil: 737268525

Hovory s Bohem pro děti – pokračování

„Neexistuje totiž nic jiného než světlo. Víš, nestvořil jsem nic, čím bys nebyla. Není právě snadné prožít sebe takovou, jaká opravdu jsi, když neexistuje nic, čím nejsi."

„Cože?" vyhrkla Malá duše, kterou to trochu zmátlo.

„Podívej se na to takhle," řekl Bůh, „jsi jako svíčka ve Slunci. A jsi tam na správném místě. Spolu s miliony a triliony dalších svíček, které tvoří Slunce. Bez tebe by Slunce nebylo Slunce. Leda, že by to bylo Slunce bez jedné ze svých svíček… Ale to už by vůbec žádné Slunce nebylo – nesvítilo by totiž tak jasně. Proto je otázka, jak poznat sebe jako Světlo, když jsi světlem obklopena."

„Hmm," ozvala se Malá duše, které už zase otrnulo. „Ty jsi Bůh. Tak něco vymysli!"

Bůh se začal znovu usmívat. „Už to mám," řekl, „jelikož nemůžeš poznat sebe jako Světlo, když jsi ve Světle, obklopím tě tmou."

„Co je to tma?" zeptala se Malá duše.

A Bůh jí odpověděl: „To je to, co nejsi."

„Budu se tmy bát?" polekala se Malá duše.

„Jen pokud se pro to rozhodneš," odpověděl Bůh, „ve skutečnosti se není čeho bát, pokud se nerozhodneš, že se bát chceš. Vždyť vidíš, že si to všechno jen vymýšlíme."

„Hrajeme si na to."

„Aha," řekla Malá duše a hned jí bylo lépe.

Potom Bůh Malé duši vysvětlil, že k tomu, aby vůbec mohla něco prožít, se musí objevit pravý opak. „Je to velký dar," řekl Bůh, „protože bez něj bys nemohla poznat, jaké věci jsou."

„Bez zimy bys nemohla poznat teplo, bez toho, co je nahoře, bys nepoznala, co je dole, bez rychlého bys nepoznala, co je pomalé. Bez levého bys nepoznala pravé, a to, co je tady, bys nepoznala bez toho, co je tam. A jak bys poznala teď, kdyby nebylo jindy?"

„A proto," uzavřel Bůh, „jsi-li obklopena tmou, nehroz na ni pěstí, nezvyšuj na ni hlas a neproklínej ji."

Pokračování v příštím čísle
Anna Trávníková

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Ze života čápů

Milovníci přírody a speciálně čápů se mohou spoustu zajímavostí dozvědět na webu:

https://www.birdlife.cz/ornitolog-na-drate-1-dil-odpovedi/

Zejména tam jsem také čerpala informace, které by mohly zajímat i vás, když už nám čápi dělají v naší obci společnost několik let a jsou nám dosud věrní.

Zvídavý čtenář by se například na otázku, kdo z rodiny se v nové sezoně vrací do hnízda, dozvěděl toto: na hnízdo se vrací do-

spělý pár, čápi jsou věrni svému partnerovi i místu hnízdění, pokud se stane, že jeden z páru zahyne, nahradí ho zpravidla nový jedinec, cizí nepříbuzný čáp. Pokud by se mladí čápi vyvedení v minulé sezoně chtěli vrátit na rodné hnízdo, které je stále obsazené rodiči, tak ti je vyženou.

Další pisatelé v anketě dotazů a odpovědí byli zvědaví na to, podle čeho se čápi orientují, podle čeho po roce najdou hnízdo a také co tyto ptáky na jejich dlouhém tahu nejvíce ohrožuje.

Čápi stejně jako další tažní ptáci se řídí magnetickým polem Země, dále vnímají významné topografické prvky krajiny, jako jsou řeky, jezera, pohoří, ale i silnice a velké stavby. Směr a délku tahu mají vrozené (geneticky podmíněné, zděděné). Na jejich dlouhé pouti je nejvíce ohrožují nárazy do drátů vysokého napětí, následuje zásah elektrickým proudem a dále příčiny způsobené lidmi přímo, jako je především střelba, zejména ve Středomoří, na Blízkém Východě, v Egyptě. V místech, kde je hustá síť větrných elektráren, dochází také ke srážkám s vrtulemi, ale vzácné nejsou ani srážky s dopravními prostředky. Význam má hlavně stav krajiny a dopady lidské činnosti, zejména intenzivní hospodaření – jedy v krajině, úbytek potravy, sucha. Pokud po přeletu Sahary nenajdou oázu s dostatkem vody (což se stává v období velkého sucha), má to na ně katastrofální dopad.

Jeden tazatel vznesl dotaz, co čápi žerou, když už nejsou žáby.... Dostalo se mu odpovědi, že čápi se neživí pouze žábami, naopak mají velmi pestrou stravu. Žáby ještě stále jsou, ale čápi mají v jídelníčku i žížaly, hmyz a hlavně všechny menší obratlovce (hady, ještěrky, myši, hraboše, potkany, malé ptáky).

Na dotaz, zda dochází někdy ke křížení čápa bílého a černého, zněla odpověď jednoznačně, že ne.

A určitě se vám už podařilo zaslechnout i ono pověstné čapí klapání. Tím se vítají a utužují si partnerské vztahy.

Dobrá zpráva z letošního hnízdění: příležitostně se ukazují tři přírůstky, které by měly nyní raketově růst:-)

Vlasta Lužová

Tornádo v Rohatci

Pokud si budou někteří spoluobčané stěžovat, že jim někdo rozházel na hřbitově výzdobu, nebyl to žádný chuligán, ale přírodní úkaz.

Na bílou sobotu, půl hodiny po dvanácté, jsem se díval v zahrádce, jak pěkně kvetou trnky, a zaujal mě zvláštní šustivý zvuk. Podíval jsem se kolem sebe a na Jožkovém poli bylo vidět malé tornádko. Zvedalo prach a písek, po chvilce zesílilo, přešlo do Milanového vinohradu a pak na neobdělané pozemky sousedních vlastníků. To už zvedalo i listí a suchou trávu. V mžiku přeskočilo hřbitovní zeď a ihned jsem uslyšel vzdálený rachot skla, jako kdyby někdo válel prázdné láhve po betonu. Pravděpodobně to byly vázy, stínítka atd. Pěkně viditelný sloup vzdušného víru, který nadnášel listí a pravděpodobně i výzdobu z hrobů na novém a následně i starém hřbitově, se mi postupně vzdaloval a zvuk ustal. „Tornádo“ nebylo velké, ale dle zvuků něco na hřbitově napáchalo. Asi si budeme muset, kromě jarních mrazíků, přívalových dešťů, velkého sucha a neustálých větrů, zvyknout i na takovéto úkazy, kterými nás příroda obdarovává☺.

Martin Skřivánek

Pandemie

Milí čtenáři, nelekejte se mého komentáře, rad nebo ještě něčeho horšího. Stačí televize. Na zahrádce už není do čeho píchnout. Navíc opakující se přízemní mrazíci už odepsali meruňky, broskve i nektarinky. Jahody, brambory (ty snad obraší), vinohrad a taky švestky, jabloně - a to ještě přišli ti tři v květnu. Omezený pohyb taky nepřidá. Jsme prý ta nejohroženější skupina, tak ať raději nikam nevycházíme, nejezdíme. Zato telefon je víc využívaný. Skoro pravidelně volá dcera, sestra či vnučka, což je i podle psychologů dobře. A od samého počátku se o nás stará i naše obec. I roušky jsme dostali a zadara a s doručením až do domu. Předtím nás obdarovala i naše nevěsta, která šila zase pro její obecní úřad. A pak i vnučka poslala, takže můžeme střídat a vybírat i podle barev. Podle věku druhá vnučka pracuje v podniku, který v období naprostého nedostatku ochranných zdravotnických pomůcek začal s výrobou ochraných štítů a zdarma je zasílal zdravotníkům. Název podniku nemohu zde uvádět - šlo by o reklamu. A u roušek nezůstalo. Telefonát paní místostarostky s nabídkou možnosti dovozu obědů, obstarání nákupů. Myslel jsem, že snad jde o nějakou protekci. Že jsme spolupracovníci z Maryše? Nebo že Zdeněk chytal za Slavoj? Kdepak - neformální starost o věkově vymezené seniory. A tak mi dovolte, abych nejen za sebe, ale za všechny „obstarávané“ obecnímu úřadu alespoň poděkoval, i když jsme nabízené služby nevyužili.

Ale pravdivě - pro nás brýlaté ta rouška až tak moc příjemná není. Hned jsem si vzpomněl na vojenskou základní službu s maskou na hlavě. Ale ani roušky, ani to pomrzlé není ještě to nejhorší. A nezaprší, a nezaprší. To je horší jak věta pana Kemra z filmu Na samotě u lesa – „a chčije, a chčije“. Škoda, že nemám malá pravnoučata, kterým bych mohl vyprávět třeba pohádky ze života, jak bývalo a tak podobně. Třeba za války, za Němců, to bývalo horší. Na dědině to bylo ve srovnání s městy přece jen o něco lepší, třeba s jídlem. I když omezeně, přece jen takové prasátko skromný jídelníček o hodně obohatilo. Dalo se zabíjet i na černo, ale riziko bylo. Udavači byli i v dobách těžkých. I za tu černou zabíječku bylo vězení. A Němci potřebovali toho proviantu, a nejen na frontu pro vojáčky nepočítaně. A tak se i selskému stavu, včetně drobných chovatelů zvířectva, snažili bezelstně radit, jak lépe a jak více toho potřebného vypěstovat. Vzpomínám si na takovou útlou brožurečku, obohacenou i o roztomilé obrázky. Na jednom si hověl růžovoučký pašík (prasátko) na polštáři s doprovodným textem „po nažrání jde k duhu odpočinek“. Ale to už naša stařenka věděli, na to nemusel až Němec dojít. Ale i pro mé rodiče novinkou bylo, že jsou i jiné rasy koz, než ta naše česká. Byla to koza sánská. Oproti naší neměla rohy, ale o to víc dojila. A kozí mléko bylo zase pro prasátka to pravé požehnání.

Tak se mně to zase komplikuje. Pro kterou tu pohádku se rozhodnout. Pro prasátko, pro kozlíka nebo telátko? Tele škr-

tám, je to přece jenom tele, dřív to bývala i taková jemnější nadávka. Kozlík, taky nic moc. Prasátko, to bude z těchto možností asi nejlepší. Je užitečné nejen svými chutnými pozůstatky. I pro zkoušení nově vyvíjených léků je prý prase (fuj, to je ale slovo) svým způsobem velmi cenné. Tak už ticho a poslouchej.

Za devatero horami, za sedmero řekami - nebo naopak? Ale to je fuk. Za Moravú, Radějovkú, Veličkú nebo Kyjovkú, Moštěnkú či Hruškovským potokem? Kdysi moc a moc dávno došli k nám svatí Cyril a Metoděj. A jak tak kráčeli od Velehradu směr Brno, narazili na osadu s méně chápajícími osadníky. Jali se proto šířit své světlo, leč marně. I pravil jeden z těch dvou věrozvěstů, dnes už ani v deskách zemských nelze dohledat který, „Ósvět´ ty many". A tak prý získala ona osada svůj název, jak dávná legenda praví. Svažité chřibské lesy šuměly určitě, jestli se hrady Buchlov či Cimburk v nich tyčily? Pro pohádku to ani důležité není. Vůkol se táhla úrodná políčka, žádné velké širé lány s řepkou žlutou či kukuřicí. A kdo měl políčko, měl zpravidla i chlívek a v něm své prasátko. A když nazrál čas, přišel ozbrojený řezník a s pomocí samotných majitelů prasátko nožem zabil. Odtud pochází ono slovo zabijačka. Za Němců se musela každá předem nahlásit, dokonce přišel i zvěrolékař zkontrolovat, zda nejde o prasátko nemocné. Červenka se tomu říkalo a prasátko se ani zabijačky nedožilo. A jak šel čas, úzká políčka se zvětšovala o rozorané meze, prasátka vyrůstala taky ve velkém kolektivu, v ještě větších vepřínech. Ale i tak v masně toho moc nebylo. A domácí zabijačka je pořád domácí. Přišla zase jiná doba, i masa bylo víc jak dost a dokonce čerstvého. Nač pak doma prasátko pěstovat? Na pole se taky už tak moc nechtělo, nějak těch stařenek a mamiček ubylo. A do všeho pronikal ten byznys, italská, asijská a bůh ví jaká ještě kuchyň. Ale taky česká a různé zvěřinové hody a vepřové hody. Někde dokonce profesní nebo zájmové skupinky pořádají dnes už tradiční domácí zabíječky. Jenže došly i horší časy, a nejen pro lidi, ale i pro prasátka. Nejhůř dopadla ta, co byla odkázaná na zbytky z různých vyvařoven a restaurací. Prý i obchody s krmivem byly zavřeny. A prasátko chrochtalo, kvičelo, s korytem rachotilo a široko daleko nikoho, kdo by ho uslyšel a hlavně nakrmil. Dostalo strach z neznámé nemoci. A ani náhodou nešel kolem veterinář nebo ochránce týraných zvířat. Veterinář byl plně vytížen péčí o domácí mazlíčky. Ale konec dobrý, všechno dobrý. Naštěstí celá staletí tradiční „Od Buchlova větr věje .." se vhodně otočil. Slabounké volání o pomoc zaslechli na hradě Buchlově. A věci se daly do pohybu. Přivolaná popravčí četa už jen čekala na vyjádření lékařky, která iniciativně nahradila veterináře. Ten by se stejně nedostavil. Nakažení virem bylo medicínsky odborně vyloučeno. Šlo o prachobyčejné hladovění prasátka, což bylo později potvrzeno i z řad laiků. Rychlotesty provedeny proto jen u blíže nespecifikovaného počtu přítomných osob. S ohledem na ochablý stav vyhladovělého prasátka bylo přikročeno k „nouzové" zabíječce bez jitrnic, jelit ... Všechno se jen zaudí. Až přejde kouř, zase bude jasno .... A konec pohádky, jde se spát !!! Roušku si můžeš sundat. Dobrou!

A která pohádka bude zítra? Třeba pohádka Z naší obory? Samozřejmě, že radějovské, nebo třeba Jak turisti pluli Baťákem? A už doopravdy dobrou noc a roušku si sundej.

Svou první pohádku vyprávěl Vlastimil Hlaváč 22. dubna 2020 večer.

Na vycházce do přírody

Využívám „rozvolnění" a konečně vypadnu z vytyčeného prostoru - zahrádka a ani o krok dál. Půjčil jsem si mikinu, samozřejmě červenou, nasadil roušku věnovanou obecním úřadem a bez zábran vyrazil. Trasa, kdysi dávno pravidelná, Maryša - vlakový podjezd - Sítiny. První zpozornění při zadním pohledu na parcelu Forlit. K nepoznání - plevel, náletové křoviny skoro pryč. Ač je neděle, na stavbě rušno - pracovně. Pryč je i někdejší cestička na vlakovou zastávku Rohatec-Kolonie. Mylně jsem se domníval, že jde o plochu ve vlastnictví obce. Trochu komplikace pro rádo cestující vlakem. Jediný klad, že skončí na plotě pnoucí se divoký chmel. Nezničitelný plevel. Už jsem ho našel i na zahrádce mezi okrasnými keři. Po čem nic, to se šíří jak .... Cestou k Moravě po letech taky zlepšení. Zmizely skládky pneu, petky lehce pohozené i různé odpady sem dovezené. Přibylo tichých rybolovců či jen pozorovatelů tichého plynutí řeky Moravy. Taky dost aut s SPZ většinou Z, ale i H či M. Asi přespolní. Ubylo i náletových křovin. Naopak přibylo kolem toku Moravy různých „karavanů". Jen ta kejda má setrvalou „vůni". Na samotných Sítinách je to dost smutnější. Pláž se o hodně rozšířila, ale o to méně plyne té životodárné vody v Moravě. Přítokové potůčky skoro na suchu. Co s tím rádcové mojí, tázal by se král. Z deníku MF Dnes, odkud odešla řada schopných redaktorů a tím pádem i dobrých článků, jsem se dočetl, že postavíme bezpočet nových přehrad. Taky prý ty lány polí budou pro jednotlivé plodiny menší. O co méně je těch dobrých článků, přibylo celostránkových reklam. Třeba nabídka bazénů. Kde brát vodu v reklamě nestálo. Zaujal mě v této nelehké době zlepšovák nejmenovaného, ale „renomovaného" právníka. Ne k právním otázkám, kterých by mohlo být požehnaně, ale ke zjednodušení našeho pravopisu. Jen stručně, bylo by jen jedno i a psalo by se vše podle zásady piš, jak slyšíš. Tak něco podobného jsem už zažil v době po Vítězném únoru 1948. To k nám na střední školu zavítal vítězný funkcionář, aby nás seznámil s mezinárodní situací. Úvodem jsme se dověděli, že mluví jak mu zobák narostl a už tehdy, dávno před nejmenovaným právníkem, uplatnil zásadu piš jak slyš. Churchil byl churchil, de Gaulle byl degaule. Žádný čerčil či degol. Stalin, Hitler byl bezproblémový. Nejčastěji používané slovo soudruh bezelstně přiřadil i k Hitlerovi. Že by už tehdy tušil předválečný pakt těchto dvou totalitních výtečníků? Starosti pana právníka bych chtěl mít. Šlo by i tu matematiku zjednodušit. Je to taky už dávno, kdy kdeco diskriminací až tak moc nezavánělo a říkalo se, že tmavý Američan zná jen dvě číslovky - jedna a moc. A dějepis se dá taky zjednodušit. Prý se dá všechno „vyguglit", takže bych celé školství zrušil. Část uspořených korunek bych převedl na ministerstvo životního prostředí. Prý mají problém s pitnou vodou. Jak se vytěží štěrkopísky u Moravského Písku, bude vody dost. Lodičky, kempy, třeba i maringotky od naší Moravy změní trvalý pobyt. Jak svého času pravil klasik: „Zdroje budou". Tehdy mluvil o penězích, ne o vodě. A hádejte, která nebo čí firma bude ty štěrkopísky těžit. Ani ten „gugl" vám nepomůže. Pro právníky bych ponechal možnost „dálkového studia" v nedalekém Sládkovičove (SR). Snad je pak přejde chuť na pravopis. I když svého času i veliký Stalin začal na sklonku svého bytí dělat i do jazykovědy. A jak dopadl. A to ani pandemie nebyla.

Vlastimil Hlaváč

750 let - za nepokračování se omlouváme. Za všechno může ta zatracená panda.

Vladimír Elšík, Vlastimil Hlaváč

SPORT

Přípravné zápasy mužů

sobota	13.6.2020	Rohatec – Kozojídky	17:00	Rohatec
sobota	20.6.2020	Buchlovice – Rohatec	17:00	Buchlovice
sobota	27.6.2020	Rohatec – St. Poddvorov	17:00	Rohatec
neděle	12.7.2020	Valtice – Rohatec	17:00	Valtice
sobota	18.7.2020	Turnaj 4 derby, Rohatec, Vacenovice, Ratíškovice, Dubňany		Rohatec
pátek	24.7.	Rohatec – Rajhrad	18:00	Rohatec
sobota	1.8.	Boršice – Rohatec	17:00	Boršice
Přípravné zápasy dorostu				
sobota	27.6.2020	Rohatec – St. Poddvorov	15:00	Rohatec

INZERCE

ZO ČZS Rohatec, ve spolupráci s OÚ Rohatec vyhlašují soutěž

„Nejkrásněji upravený balkon, okno a předzahrádku v obci Rohatec“

1. června – 31. srpna 2020

Vyhlášení výsledků soutěže s předáním cen se uskuteční **12. září 2020** na „Přehlídce mužských sborů“.

Fritex

FRITEX s.r.o.
Vladislav 70
675 01 Vladislav
IČ: 29298555
DIČ: CZ29298555

Sběr použitého kuchyňského oleje.

- Zamysleli jste se někdy nad tím, co dělat s použitým kuchyňským olejem, když na něm usmažíte k obědu řízky, hranolky nebo smažák?
- Nelijte ho do odpadu, ucpáváte ho!
- Nedávejte ho do popelnice, znečišťujete tím životní prostředí!
- Dávejte olej nám!!!
- Olej po vychladnutí nalijte trychtýřem přes sítko do PET lahve a řádně ji uzavřete!
- Pak ji odneste na sběrné místo ve Vaší obci a vložte do naší označené sběrné nádoby.
- Pomůžete tím nejen životnímu prostředí, ale i sobě a Vaší obci, která peníze, které za olej od nás dostane, může využít pro rozkvět obce.
- My olej využijeme jako druhotnou surovinu, tím společně ochráníme naše životní prostředí.

„FRITEX – PŘIROZENÁ VOLBA“

PEDRO

PŘEMÝŠLÍTE
O ZMĚNĚ ZAMĚSTNÁNÍ?
HLEDÁTE STABILITU, JISTOTU A PERSPEKTIVU?
TO VŠE VÁM NABÍZÍ CANDY PLUS V ROHATCI

Candy plus

PROČ PRÁVĚ CANDY PLUS?

Jsme jedinečným „sladkým“ zaměstnavatelem v regionu.

Najdete u nás atraktivní pracovní příležitosti, a to jak v oblasti výroby, tak na technických pozicích.

Jsme dobrým a stabilním zaměstnavatelem, který se o své zaměstnance nadstandardně stará.

- ✔ VÝROBNÍ OPERÁTOR
- ✔ OBSLUHA STROJNÍHO ZAŘÍZENÍ / PRÁCE VE VARNÁCH
- ✔ MECHANIK / ELEKTROMECHANIK
- ✔ SERVISNÍ TECHNIK
- ✔ LABORANTI / KVALITÁŘI
- ✔ VÝROBNÍ MISTR / MISTR ÚDRŽBY
- ✔ TECHNOLOG

NABÍZÍME:

- ✔ DLOUHODOBÉ PARTNERSTVÍ A STABILITU SILNÉHO ZAMĚSTNAVATELE
- ✔ NADSTANDARDNÍ MZDOVÉ OHODNOCENÍ A BENEFITY (25 dnů dovolené, příspěvek na penzijní připojištění, zvýhodněný tarif mobilního operátora, závodní stravování...)
- ✔ NADSTANDARDNÍ PŘÍPLATKY ZA SMĚNNOST
- ✔ NÁBOROVÝ BONUS VE VÝŠI AŽ 8.000 Kč
- ✔ MĚSÍČNÍ PŘÍDĚL CUKROVINEK ZDARMA

NEVÁHEJTE NÁS KONTAKTOVAT!
ADRESA: Vítězná 200/6, Rohatec
TELEFON: 518 398 765
EMAIL: kariera@candyplus.cz

PŘIPOJTE SE K NÁM A „DĚLEJTE SVĚT SLADŠÍ S PEDREM S NÁMI“!

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Obec Rohatec pořádá pro děti od 7 do 12 let

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

Příběhy z indiánského týpí

Termín: 3. - 10. července 2020 (ve státní svátek 6. 7. 2020 se tábor nekoná)

Děti se více obeznámí a sblíží s životem indiánů, jejich zvyky a dovednostmi. K dispozici budou mít velké týpí, nebudou chybět sportovní a tvořivé činnosti zaměřené na indiánské tradice.

Pro chytré hlavičky a šikovné ručičky

Termín: 13. - 17. července 2020

Zábavné a tvořivé činnosti s uplatněním vlastní fantazie a dovednosti, proložené spoustou pohybových aktivit a her.

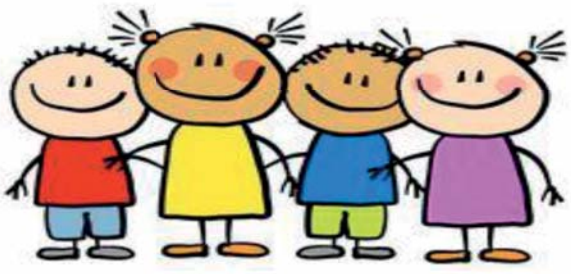
Sporty pro kluky a holky

Termín: 20. - 24. července 2020

Sportovně orientovaný tábor zaměřený na tenis, florbal, basketbal, skok přes švihadla a lana. Děti se seznámí i s jinými sportovními aktivitami, které se mohou provádět na sportovním hřišti u Základní školy v Rohatci.

Bližší informace na internetových stránkách Obce Rohatec.

Obec Rohatec a dobrovolný svazek obcí Obce pro Baťův kanál

Vás srdečně zvou na akci

VÍTÁNÍ PRÁZDNIN V PŘÍSTAVU

3. července 2020

od 18.00 hodin

VSTUP ZDARMA

Přístav Rohatec - obec

DOPROVODNÝ PROGRAM PRO DĚTI (SKÁKACÍ HRAD, BALÓNKY,...)

Akce se uskuteční v rámci projektu Kulturní léto na Baťově kanálu 2020.

NADACE ČEZ

Obec Rohatec a dobrovolný svazek obcí Obce pro Baťův kanál

Vás srdečně zvou na akci

DIVADLO NA VODĚ

DIVADELNÍ KOMEDIE

PANENKA

17. července 2020

od 20.00 hodin

VSTUP ZDARMA

Přístav Rohatec - Kolonie

Akce se uskuteční v rámci projektu Kulturní léto na Baťově kanálu 2020.

Vás zvou na

PROMÍTÁNÍ POD HVĚZDAMI

23. – 26. června 2020 od 21:30 hod.

Úterý 23. 6. 2020

NA STŘEŠE

Tragikomedie vypráví o starším profesorovi, jenž ubytuje mladého Vietnamce, kterého najde ukrytého na střeše svého domu.
Režie: Jiří Mádl
Česko, 2019, 101 minut
Hrají: Alois Švehlík, Duy Anh Tran, Mary Bartalos, Vojtěch Dyk, Adrian Jastraban, David Švehlík, Radek Zima, Miroslav Táborský, Martin Sitta, Denisa Pfauserová, Veronika Lazorčáková, Mariana Kopecká a další

Středa 24. 6. 2020

AFRIKOU NA PIONÝRU

Celovečerní road movie o bláznivé cestě napříč Afrikou na starých Jawách 20.
Režie: Marek Slobodník
Slovensko, 2019, 109 minut
Hrají: Marek Slobodník, Martin Kochaník, Marek Duranský, Milan Hurár, Ondrej Hurár

Čtvrtek 25. 6. 2020

POSLEDNÍ ARISTOKRATKA

Komedie o tom, jak naložit s chátrajícím dědictvím, zda jej zachránit nebo prodat a vrátit se zpět do rodné Ameriky.
Režie: Jiří Vejdělek
Česko / Slovensko, 2019, 110 min
Hrají: Ivana Hynek Čermák, Tatiana Dyková, Yvona Stolařová, Eliška Balzerová, Martin Pechlát, Vojtěch Kotek, Pavel Liška, Zdeněk Piškula, Táňa Pauhofová, Zdenka Procházková, Petr Nárožný, Dana Syslová

Pátek 26. 6. 2020

HODINÁŘŮV UČEŇ

Pohádka o hrátkách osudu, který zastupují „tři sudičky".
Režie: Jitka Rudolfová
Česko / Slovensko, 2019, 102 min
Hrají: Viktor Preiss, Michal Balcar, Dana Droppová, Éva Bandor, Jana Plodková, Jaroslav Plesl, Václav Neužil ml., Miroslav Krobot, Jakub Žáček, Pavlína Štorková, Sebastian Pöthe a další

Vstupné dobrovolné, určeno na charitativní účely.

Změna programu vyhrazena.

Komunitní centrum

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.
Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.
Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.
Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz
tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.